

[Ministeren for Grønland]

Den olie, der sælges i Grønland i dag, er indkøbt i 1982 til de priser, der dengang var gældende på verdensmarkedet. KGHs lagre i Grønland dækker forbruget indtil slutningen af 1983, og først i løbet af maj måned påbegyndes tilførsel af nye olieforsyninger udefra til Grønland. Tidligst på dette tidspunkt kan KGH bedømme, om indkøbsprisen giver anledning til en prisjustering i sidste halvdel af 1983. Det vil ikke være rimeligt i den nuværende vanskelige økonomiske situation for riget, hvor man tillige hverken har noget sikkert billede af olieprisudviklingen eller af omkostningsudviklingen, herunder lønudviklingen i Grønland, at sætte oliepriserne i Grønland ned alene på baggrund af den faldende verdensmarkedspris.

Det skal bemærkes, at også dollarkursen har en væsentlig indflydelse på prisen for olieprodukter, ligesom den særlige olie kvalitet, som det på grund af de høje kuldegrader er nødvendigt at bruge i Grønland, er dyrere at få fremstillet på raffinaderierne end den fyringsolie, der anvendes her. Denne særlige olie kvalitet har ikke mindst vist sin berettigelse i indeværende usædvanlig kolde vinter i Grønland.

Den omstændighed, at KGH bl. a. for at tilgodese forsyningssikkerheden ligger med olielagre til ca. 1 års forbrug i Grønland, har hidtil bevirket, at prisstigninger på verdensmarkedet er slået langt senere igennem i Grønland end i det øvrige Danmark. Når der som nu er tale om prisfald på verdensmarkedet, vil prissænkningerne få en senere gennemslagskraft som følge af de forhåndenværende lagerbeholdninger.

Spm. nr. S 771

Til *justitsministeren* (8/3 83) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren overveje, hvordan man i højere grad kan imødekomme straffasoneres ønske om afsoningssted, således at retten til besøg ikke gøres illusorisk af geografiske grunde – subsidiært at kompensere for indskrænkede besøgsmuligheder ved tildeling af udgang, i så tilfælde også for korttidsafsonere, som ellers ikke får bevilget udgang?«

Begrundelse

Adgangen til besøg og udgang er af største betydning for den indsatte mulighed for at klare sig efter løsladelsen. Det er vel også den officielle begrundelse for disse ordninger, som skiftende justitsministre netop på dette grundlag har forsvaret, hver gang de sjældne misbrug har været benyttet til kortsynede, populære angreb på ordningerne i almindelighed.

Imidlertid er besøgsretten i praksis helt afhængig af, om den indsatte får mulighed for at afsone på et sted, som er tilgængeligt for de pårørende, han i særlig grad ønsker at have kontakt med. Ikke sjældent tvinges en straffasoner til at afsone et sted, hvor besøgsretten gøres illusorisk. Det kan være kapacitetsproblemer, som fører til noget sådant; men spørgeren har i perioder haft kendskab til modsatrettede ønsker fra indsatte i forskellige af kriminalforsorgens institutioner, som ville have fået regnestykket til at gå op uden kapacitetsproblemer, så det ser ud til, at det også er et spørgsmål om større fleksibilitet i planlægningen eller måske om andre hensyn.

Hvorom alting er, så opfattes det med rette som en væsentlig og meget belastende til lægsstraf, hvis afsoningen skal finde sted under vilkår, hvor besøgsretten gøres illusorisk.

Derfor bør dette så vidt overhovedet muligt undgås. I det omfang det ikke helt kan undgås, at afsoningsstedet mindsker besøgs mulighederne, burde man – for at undgå til lægsstraf – kompensere herfor ved tildeling af udgang. I denne sammenhæng bør det også gælde for afsoninger under 6 måneder, selv om disse efter de nuværende regler ikke normalt vil kunne opnå udgang. Ikke sjældent er det netop sådanne kortvarige afsoninger, der placeres i uoverensstemmelse med den indsatte ønske, og en reel fratagelse af besøgsretten kan virke lige så belastende i disse tilfælde, netop fordi der normalt ikke engang er udgange tilbage til opretholdelse af kontakten med de pårørende.

Besvarelse (16/3 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter de gældende regler i kriminalforsorgens cirkulære nr. 3 af 2. januar 1979 skal fængselsdømte mænd anbringes i en anstalt i det amt, hvor de har bopæl, eller som de på anden måde har tilknytning til. Såfremt dette